

Začátek roku je spojen s množstvím úkolů a také předsevzetí. Přejeme si množství „nej“ a někde mezi tím i Boží požehnání, jako by bylo spolu s ostatními v některé z příhrádek, do kterých odkládáme důležité věci či dokumenty. Kdykoliv potřebujeme, sáhneme do příslušného fochu a nalezneme to, co potřebujeme.

Dnes stojíme před branou dalšího období – nikoliv nového roku, ale postní doby. Mohu se podívat do dlouhého seznamu předsevzetí a vybrat sobě na míru takové, které mi co nejlépe vyhovuje; je to přece jen na necelé dva měsíce...

Jedním z darů, který každodenně dostáváme, je čas. Babička mi říkala: „*I toho, čeho máš hodně, musíš dobře vážit a šetřit, jako toho, čeho je málo.*“ Každou chvíli, kterou věnuji pomoci nebo naslouchání druhému člověku, četbě, odpočinku, svým blízkým..., i četbě tohoto Farního listu nelze vrátit. Obdobně je to s časem, který věnuji Bohu v modlitbě, naslou-

chání, klanění, díků, chvále, adoraci, četbě Písma, duchovní četbě, slavení eucharistie..., avšak tento čas přitom nechybí. Přítomnost Boží zvláštním způsobem posvěcuje a proměňuje čas z toho, který plyne (*χρονος*), na čas milosti Boží (*καιρος*).

Každodenní život v Boží přítomnosti je úžasným dobrodružstvím, pokud mu jej naplno odevzdávám se vším, čím je naplněn. Nebo Mu mohu svěřit k proměně jen krátkou chvíli ranní a večerní modlitby. Je pouze na mém rozhodnutí, jak nakládám s časem i s ostatními jeho

dary. Postní doba tak může být časem, ve kterém udělám byt jen malý a trvalý krůček blíže k tomu, který mě každodenně štědrě obdarovává a čeká na moji odpověď; touží proměňovat a naplňovat můj život nejen zde na zemi, ale také jednou v Božím království.

*To vám ze srdce přeje
váš P. Jenda*

Od dětí z Adopce na dálku® nám na přelomu roku přišly dopisy, z nichž jsou následující úryvky:

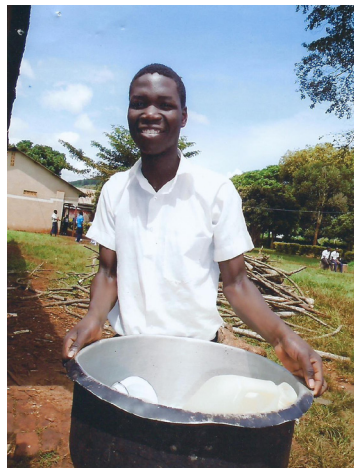
Derrick z Ugandy (19 let) píše:

... Píšu Vám, abych Vám poděkoval za podporu, kterou dáváte mě a mé rodině. Moje rodina Vám vždy přeje hodně štěstí a modlí se, aby Bůh žehnal Vám a Vaším rodinám.

Jelikož kvůli koronaviru nechodíme do školy, snažím se hodně číst opakovat si látku ze studijních materiálů, které jsme dostali, abych byl připraven na zkoušky na konci roku.

Během těchto prázdnin jsem pomáhal rodině s prací na zahradě. V naší vesnici stále neprší, tak práce na zahradách přestaly. Právě teď jsem doma a pomáhám s domácími pracemi jako je čištění podlahy a chodím pro vodu.

Váš Derrick

Enock z Indie (12 let) píše:

... V březnu jsem dokončil ročník. Postoupil jsem z páté do šesté třídy. Učím se dobře. Také mi vaším jménem zaplatili školné a předali uniformu a knihy. Velice vám děkuji.

V naší zemi byl kvůli koronaviru skoro 3 měsíce zákaz vycházení. A už mnohem dříve byly uzavřeny všechny školy. Přes prázdniny jsem pomáhal matce.

Během zákazu vycházení nám Udupi Centrum (partnerská organizace spolupracující s Arcidiecézní charitou Praha) poskytlo dezinfekce, ručníky, roušky, mýdlo a další zásobu. Jsme jim za to s rodinou velmi vděční.

V Indii každým dnem stoupají případy nákazy, a proto byl zrušen náš naplánovaný jednodenní tábor. Neměl jsem tak možnost se potkat se svými kamarády.

Nejsem si jistý, kdy naše škola otevře. Do té doby máme online výuku. Učitelé nám posílají videa skrze školní aplikaci.

Vánoce se už blíží. Vaším jménem jsme od centra dostali vánoční dárek (sváteční šaty a povlečení pro rodinu). Doma už připravujeme jesličky a cukroví a modlíme se za vás.

Ať vám Ježíšek žehná.

S láskou Enock

Anusha z Indie (12 let) píše:

... Chodím do 6. třídy. Letos se škola ještě neotevřela. Všechny školy jsou zavřené kvůli koronaviru, který se všude šíří.

Kvůli koronaviru jsou naši rodiče bez práce a bez příjmu. Díky Vaší pomoci dostáváme přiděly, za to Vám moc děkujeme. Hodně nám to pomáhá. Také náš kněz a sestry nám poskytují přiděly.

Upřímně Vám děkuji za podporu mého vzdělání. Díky Vaším darům se mi ve škole

daří a učím se mnoha novým věcem. Proším, modlete se za naši rodinu. My se za Vás všechny také modlíme. Ať Vám Bůh žehná a chrání Vás před touto nemocí.

Vaše milující dcera Anusha

Joseline z Indie (21 let) píše:

Moji milí přátelé,
zdraví Vás Vaše milující kamarádka Joseline a doufá ve Vaše požehnání. Doufám, že se máte dobře a i se svými rodinami jste v pořádku. Já i moje rodina se těšíme dobrému zdraví a trávíme spolu příjemné chvíle. Dostala jsem výsledky zkoušek 1. ročníku bakalářského studia a ve všech předmětech jsem prospěla. Studuji na zdravotní sestru. Připravovala jsem se i na pololetní zkoušky 2. ročníku, ale ty byly odloženy kvůli covidovému lockdownu.

Otec Gabriel mi Vaším jménem předal deštník, batoh, sešity, uniformu a školní poplatky. Jako vánoční dárek jsem dostala sadu šesti plastových talířů. Já i moje rodina jsme Vám všem velmi vděční za laskavou pomoc s mým vzděláním.

Proším, pamatujte na nás v modlitbě. I my se modlíme za Vaše zdraví.
S díky a láskou Vaše Joseline

S dětmi z náboženství připravujeme pro všechny čtyři děti z Adopce na dálku® dopisy, ve kterém jim chceme popsát, jak vypadá v naší zemi zima. Děti jim k tomu namalují obrázky.

Vojtěch Šmídl – katecheta

DĚKUJEME DÁRCŮM

• • •

Na počátku února jsem přeposlal sbírku Adopce na dálku, kterou jsme postupně shromáždili v našich farnostech během doby adventní a vánoční.

- Pomáháme třem dětem v Indii:
- Anusha Arjun Bavidodi – **7.000 Kč**
 - Enock Prajwal D'Souza – **7.000 Kč**
 - Joseline Cyril D'Costa – **7.000 Kč**

Čtvrté dítě máme v Ugandě:

- Derick Kamya – **9.000 Kč.**

Tradičně podporujeme Česko-ugandskou nemocnici sv. Karla Lwanyi v Buikve – **10.000 Kč.**

A na konec jsme podpořili nový projekt, který v současné době je velmi naléhavý:

- Pomoc v době pandemie koronaviru – **10.000 Kč**

*Celkem tedy letos vybráno a pro všechny čtyři děti a nemocnici posláno **50.000 Kč.***

Ještě jednou děkuji všem dárcům a našim dětem ve škole daleko ve světě přejeme hodně úspěchů a co nejlepší start do nového života.

P. Marek Donnerstag, farář

Především chceme pokračovat v opravě děkanského kostela sv. Václava, abychom dokončili opravu fasády a restaurování kamenných prvků. V roce 2020 se nám podařilo zrealizovat tři etapy za celkovou částku 1.077.284 Kč. Letos na jaře chceme pokračovat v opravě posledního úseku fasády od ulice Příkopy. Rozpočet činí 612.356 Kč. Doufám, že už brzo celý kostel bude zvenku krásně opravený.

Píšu doufám, protože dnes už pomalu nic není jisté. Zdaleka nejde jenom o finanční prostředky. Samozřejmě, že budeme žádat o příspěvek

z Programu Regenerace a finanční podporu od Města Sušice. Věřím, že naše dlouholetá spolupráce bude pokračovat i nadále. Mnohem větší problémy přináší doba koronavirů, kdy nevíme, jaká budou opatření a jestli přijede dostatek dělníků. Snad se to podaří všechno zvládnout i letos.

Na závěr děkuji za Vaši finanční podporu, na kterou vždycky mohu spoléhat. Prosim také o vytrvalou modlitbu za naši farnost a všechny její záležitosti (nejen hmotné a materiální). Pán Bůh zaplať.

P. Marek Donnerstag

POSTNÍ ZAMYŠLENÍ

• • •

Rád bych vám nabídl zamyšlení k postní době. A odpíchl bych se od úryvku z Listu Židům, který jsme poměrně nedávno slyšeli (z dvanácté kapitoly): „V boji proti hříchu jste ještě nekladli odpor až do krve.“ Na začátku mi tato formulace přišla velmi povzbudivá, odvážná, bojovná, heroická. Vyjadřuje křesťanství jako vnitřní boj, zápas o naši identitu i o identitu světa. Vždyť se tady mluví o odhodlání mučedníků položit svůj život!

Z těchto myšlenek se dá ale vystoupit jednoduchými otázkami: „Na co se má soustředit můj křesťanský život? Je křesťanství a křesťanská víra jen boj proti hříchu? Nebo dokonce: hlavně boj proti hříchu?“

Pokud by to tak bylo, tak se domnívám, že jsme Ježíše vůbec nepochopili.

Proč přichází Ježíš na tento svět? Aby nám hlavně řekl, jak jsme hříšnější? Aby nás přišel obvinít z neposlušnosti

vůči Bohu? Nebo přišel hlavně zemřít za naše hříchy? Nebo přišel hlavně kvůli našemu hříchu?

Jsem přesvědčený, že Ježíš nám přišel hlavně a zejména ukázat, jaký je Bůh „vevnitř“, ve svém „nitru“. Přišel nám ukázat, jaký je jeho Otec – to je hlavní Ježíšova mise. Přišel nám nejdřív poopravit naše představy a obraz o Bohu. Kdybychom tohle základní pochopení neměli, tak pokřívíme i Ježíšovu spásanosnou oběť na Kříži.

Mezi teology existuje napětí ve vysvětlování, zda by se věčné Slovo vtělilo, tedy jestli by Ježíš přišel, i kdyby první člověk nezhrěšil. A sv. Irenej uvažuje, volně řečeno: „Jistě by přišel, nemůžeme přece Ježíšův příchod omezit jen na situaci hříchu. Důvodem Ježíšova příchodu není hřích, ale Boží láska k člověku. Ježíše nestahuje z nebe na zem hlavně hřích, ale Boží láskyplné rozhodnutí být s námi.“

Pokud tohle popřeme či obrátíme naruby, tak nám na konci vypadne karikatura Boha. Jaká? Naštvaný Otec se už nemůže dívat na lidstvo, které vrší hříchy, a proto posílá svého Syna, aby tu udělal pořádek a on aby svou krví utišil Otcův hněv. Chápete, co se stane, když vynecháme lásku a dáme na první místo hřích či boj s hříchem? Nebo jiná satisfakční teorie, která vychází z dvorské etiky, tedy ze situace, kdy je dáma někým uražena a její rytíř musí jít obhájit její čest. V tomto vidění světa byl Bůh uražen hříchem a posílá svého Syna, aby obhájl jeho čest tím, že za něj „v boji“ položí život.

A bohužel se podobně občas vysvětluje i naše ospravedlnění. Bůh je náš stvořitel, ale hlavně soudce, zkoumající náš život. A kvůli svým hříchům před jeho spravedlností neobstojíme, naopak: kvůli hříchům jsme odsouzeni k smrti. A proto přijde Ježíš, jeho krev na Kříži nám zajistí potřebnou spravedlnost. Jsme amnestováni, protože Syn ukonejšil Otcovu přísnost svou smrtí.

Pokud se lidé někdy trápí, že berou Boží jméno nadarmo, myslím si, že Bůh se trápí, jak právnický o něm smýšlíme. Vždyť právě Ježíš se dostává do sporu s právnickými uvažujícími farizeji: V sobotu nesmíš uzdravovat! Jak to, že sis neomyl ruce a nádoby? Jak to, že se tvoji učedníci nepostí? Jak to, že stoluješ s nečistými celníky? – Kam se nám vytratilo Ježíšovo podobenství o milosrdném Otci?

Už je to takřka „heryánovsky“ známá věc s prvními Ježíšovými slovy: „*Obratťe se, neboť se přiblížilo Boží království.*“ Doopravdy to znamená: „Opatrně, jdeš špatným směrem,

vrať se zpátky k mému Otci...“ Ale my jsme to nahradili spojením „čiňte pokání“, vlastně: „dělejte si násilí“, „trestejte se“. A tak místo Boží lásky a návratu k ní se hlavním tématem stává hřích... Ale jak mohu vůbec vyjít z hříchu, když nebudu nejdřív fascinován dobrým Bohem?

Autor Listu Židům ve dvanácté kapitole zápasí o svůj obraz Boha. Představuje ho jako přísného otce, který trestá, vychovává pevnou rukou, kárá, až se výchova zdá bolestnou. Jasně, mluví k lidem hebrejsky uvažujícím, kteří mají farizejskou formaci, mluví jejich jazykem, aby je nakonec přivedl k Ježíšovi a jeho Evangelium. Ale jako bývalí pohané si snad tuto cestu můžeme ušetřit.

Dívejme se na to, jaký je Ježíšův Bůh, jak je krásný Otec, jak je něžný Duch svatý, a až pak řešme, že jsme slabí a hříšní. Jen tak naše srdce bez obav či beze strachu zatouží, aby

nás Boží milosrdenství zachránilo. Ještě dodejme, že vztah k Bohu a k člověku jsou spojitě nádoby...

Jak nám tato kazatelská úvaha souvisí s postem? Někdy jsme zachvázeni heroismem: jaký půst si naordinujeme, jak my budeme bojovat sami se sebou či proti hříchu a že se tímto bojem zalíbíme Bohu. V tu chvíli z Hospodina děláme přísného hodnotitele našeho snažení, popř. z něj vytváříme diváka na tribuně, diváka, který je tady jen proto, aby se díval na náš „sportovní výkon“, a od kterého očekáváme pouze obdivný potlesk. Ale my se máme vrátit k Otci! Kéž bychom se zahleděli do jeho krásy, kéž bychom se nechali zahanbit jeho odpuštěním, nechali si uzdravit

srdce... Stali se obdarovatelnými...

K tomu ať směřuje naše postní úsilí: ne k výkonu, ale k proměně vztahů, k proměně našeho obrazu, který máme o Bohu a o lidech. Přeji vám najít nějaký způsob, nějakou fintu, která nás přivede ke kapitulaci před dobrým Bohem. Jistěže to může být půst, modlitba, almužna. Ale jako cesta, ne jako cíl...

Čím dál víc objevuji, jak má Bůh pochopení pro naši slabost, když mu řekneme, že ho potřebujeme. Přeji vám tedy „půst obrácení“, „půst láskyplného návratu“ do Otcovy blízkosti, do jeho náruče, a též „půst vděčnosti a vzájemné solidarity“.

br. Petr

MIKULÁŠKÉ ZASTAVENÍ

Nevím, kdo z vás měl tu čest doprovázet sv. Mikuláše po Sušici. Byl jsem mile potěšen, že v prosinci to tentokrát vyšlo na mne. Od té doby vím, že Mikuláš normálně používá mobil: „Budu mít s sebou dva anděly, čerta a potřeboval bych do party i jednoho kněze. Můžeš?“ Zkuste odporovat svatému biskupovi! To, že je Mikuláš poměrně moderní, jsem se

presvědčil i v okamžiku jeho příjezdu. Vyhlížel jsem nějaký kočár s koňmi, ale anděl-šofér s celou osádkou přifčel peugeotem.

Už před klášterem přítomnost Mikuláše vyvolala drobný rozruch. Procházející děti ze sousedství nevěřily vlastním očím... A vlastně milé překvapení se odehrálo při každé návštěvě. Mimochodem, Mikuláš měl seznam, kam všude by měl zajít, přece jenom už je to starší pán, když se narodil ve třetím století. Ale jeho vystupování mělo šmrnc a nebeskou neotřelost.

Otevřou se před námi dveře, andělé dělají bodyguardy, pak vejde s berlou a mitrou biskup z Myry, nakonec se za námi plouží jakési čertisko. Po uvítání takové vzácné návštěvy se ozve: „Tomionelli, podej mi mou

zlatou knihu." Anděl přiskočí a Mikuláš se do knihy začte. Je též pozoruhodné, jaký má vhled do duše a do svědomí. Prostě se jedná o jasný dar kardiognoze, který by se hodil všem zpovědníkům. Když světec děti a rodiče chválí, čertisko se evidentně nudí a hraje si samo se sebou karty. Ale když sv. Mikuláš citlivě zmíní i nějaké ty nedokonalosti, černý anděl hodí na podlahu ořechy. Zní to poměrně strašidelně... Nicméně, vždy celé setkání končí happyendem:

druhý anděl, Klarionella, donáší košík s dárky... Jen jednou se zlobivé čertisko snažilo dětem dárky nahradit kbelíkem se dřevem.

A co jsem tam dělal já? Samozřejmě, že by si biskup vystačil sám, ale dal mi prostor, abych mohl vždy navštívené rodině požehnat. Tak díky, Mikuláši, za tu příležitost... a díky i za radost, kterou jsi všude se svým týmem rozdával...

br. Petr

KLÁŠTERNÍ MOZAIKA

• • •

Velké poděkování patří všem, kdo nám pomáhali s vánoční přípravou kostela. A samozřejmě i těm, kdo se podíleli na povánočním gruntování a na uklízení betléma. Pečliví pozorovatelé si možná všimli, že se nám opozdil třetí král. Musel podstoupit náročnou operaci: skalpel a lepidlo v rukou chirurga br. Jana zabralo, a tak se nakonec narozenému Ježíšovi přišel rovněž poklonit.

Narychlo jsme se také tříkrálově potulovali po Sušici, ovšem úplně všechny rodiny v městě se nám nepodařilo navštívit. Br. Jan se dostal v lednu na exercicie, br. Petra čekají duchovní cvičení na konci února. Aktuálně se daří zajišťovat službu v nemocnici i v domově důchodců, kam opět můžeme docházet.

Na Hromnice jsme oslavili „den řeholnictva“, slavilo nás všech pět místních řeholníků. Obvykle se setkáváme s o. biskupem v českobudějovické katedrále, tentokrát to možné nebylo. Tak jsme se objevili ve farním kostele – však to byla také ta nejlep-

ší volba, když je tu oltář z katedrály. A kdybyste přemýšleli, kdo je tím pátým řeholníkem... Hm, je tu přece ještě bratr Hugo!

V současné době se opět zkoušíme setkávat v rámci terciářského společenství, začínáme modlitbou nešpor v kostele v 19 h a tam také zůstáváme na další program. Sobotní adoraci v 19 h jsme přesunuli do teplejší klášterní klubovny. Uvidíme, jestli nám PES dovolí další akce.

Minimálně jedna je dlouhodoběji naplánovaná: 24 h v klášteře. Zatím počítáme s termínem 19. a 20. 3. A pokud všechno klapne, objeví se v březnu v klášteře opět herečka Lenka Sasínová. Minule hrála pro dospělé Poutnici a pro děti Otesánka. Tentokrát by to mohla být pohádka O perníkové chaloupce, popř. nás navštíví i Červená karkulka. Třeba to 27. 3. vyjde.

A v dubnu budeme očekávat, jak nám dopadne provinční volební kapitula. Ale to je ještě za dlouho...

bratří kapucíni

- Ne 14. 2.** **Nebude živé vysílání;** z technických důvodů nebudeme v neděli 14. února živě vysílat z děkanského kostela sv. Václava v Sušici. Omlouváme se za případné komplikace. Živé vysílání můžete sledovat následující neděli 21. února 2021 opět od 9.00 hodin.
- So 20. 2.** **První setkání na „Půstu chlapů“** - začínáme ráno v 5.15 hod.

Na jaře 2020 jsme začali se zasíláním informací z naší farnosti na Vaše e-mailové adresy. Pokud nejste ještě zaregistrováni k odběru novinek, zaregistrujte se na farním webu, odkaz naleznete také v aktualitách.

PŮST CHLAPŮ

Postní doba je zvláštní výzvou k revizi a proměně života.

kostel sv. Václava v Sušici
téma: **Milovat otcovským srdcem**

adorace, mše svatá s ranními chválami, promluva, zamyšlení společenství, pobožnost ke cti sv. Josefa

05:15 - 07:15

KAŽDOU POSTNÍ SOBOTU

BIBLI S SEBOU!

POUZE PRO MUŽE

20. února, 27. února, 6. března, 13. března, 20. března, 27. března

U příležitosti 150. výročí prohlášení sv. Josefa patronem univerzální církve.

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 1 / 2021 (188), vyšel dne 13. 2. 2021.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 5. 3. 2021.